

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 16, czerwiec 2020 15:04

Bartłomiej Zydel

Odśloni: 2508

Wójt Gminy w drodze decyzji nakazał Staroście posiadającemu w zarządzie nieruchomość będącą własnością Skarbu Państwa usunięcie z jej terenu, tj. z miejsca nieprzeznaczonego do składowania lub magazynowania, odpadów. Sprawa dotarła aż do Naczelnego Sądu Administracyjnego, który przyznał rację Staroście. Dlaczego?

W pierwszej kolejności Naczelny Sąd wskazał, że w orzecznictwie dominuje pogląd, iż w świetle przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami wyłączenie uprawnienia starosty do reprezentowania Skarbu Państwa w sprawach dotyczących gospodarowania nieruchomościami wymaga przepisu szczególnego. Stąd też w ocenie Sądu niekwestionowanym było to, że w omawianej sprawie stroną był Skarb Państwa reprezentowany przez Starostę.

Natomiast w zakresie kwestii przeprowadzenia postępowania w zakresie obalenia domniemania, że posiadaczem odpadów jest Skarb Państwa, zarzut zdaniem NSA zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie Sąd przypomniał stan prawny, który warto przytoczyć. Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy o odpadach posiadacz odpadów jest obowiązany do niezwłocznego usunięcia odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania. W myśl art. 26 ust. 2 tej ustawy w przypadku nieusunięcia odpadów zgodnie z ust. 1, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji wydawanej z urzędu, nakazuje posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, z wyjątkiem gdy obowiązek usunięcia odpadów jest skutkiem wydania decyzji o cofnięciu decyzji związanej z gospodarką odpadami. Z art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy o odpadach wynika nadto, że przez posiadacza odpadów należy rozumieć wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej będące w posiadaniu odpadów; domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi jest posiadaczem odpadów znajdujących się na nieruchomości.

Naczelny Sąd podkreślił, że wprowadzone przez ustawodawcę domniemanie prawne odpowiedzialności za odpady władającego powierzchnią gruntu zanieczyszczonego odpadami zdejmuje z organów prowadzących postępowanie obowiązek dociekania z urzędu, kto był faktycznym wytwórcą odpadów. Równocześnie Sąd wskazał jednak, że nie pozwala ono tym organom zignorować dowodów, które mogą doprowadzić do ustalenia wytwórcy odpadów lub posiadacza odpadów innego niż właściciel nieruchomości, jeżeli zostaną one zaoferowane przez stronę, tak jak miało to miejsce w omawianej sprawie. Zdaniem NSA organ musi odnieść się do wszystkich dowodów wskazanych przez strony, szczególnie gdy dotyczą one tak kluczowej dla sprawy kwestii jak prawidłowe ustalenie podmiotu zobowiązanego do usunięcia odpadów.

W aktach sprawy znajdowało się pismo Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa wraz z załącznikiem. Z dokumentów tych wynikało, że posiadaczem odpadów są inne podmioty niż Skarb Państwa. Notatka stanowiąca załącznik do tego pisma została podpisana przez 3 osoby. Organ administracji dysponując tymi informacjami nie skorzystał z nich i nie przeprowadził postępowania dowodowego w postaci przesłuchania tych osób. Podobnie było z pismem wskazującym na posiadacza odpadów. W konsekwencji w ocenie Naczelnego Sądu doszło do naruszenia przepisów postępowania w zakresie gromadzenia i oceny materiału dowodowego, co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 maja 2020 r., II OSK 3271/19

Źródło: [CBOSA](#)